

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁFNOVÉLDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTEÉS

Csávoleszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁFNOVÉLDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

A nagy csapás.

Huszonkilenc vármegye termését verte el a jég. Sir az ország tőle, s a keserű jászok végig fut széles e hazán.

Ha előbb jött volna ez a kegyetlen csapás, talán nem lenne olyan elviselhetetlen. De éppen most, mikor a gazda-ember már kirajzolta magának közeljövőjévé rózsás képet...

kegyetlenebb legyen. Lettek volna kevésbé jók az aratási kilátások: lettek volna kevésbé rózsásak a gazda-ember reményei...

Keresve keressük a vigasztalást. Szeretnénk a fájdalomba temetkezett százezreknek és millióknak valami enyhítő balzsamot nyújtani.

Julius Caesar mondotta, hogy két dolog által lehet tartományokat megszerezni és megtartani, ugyint: katonák és pénz által.

Olyan nemzet, mely pénz felett nem rendelkezik, csakis egy gyors, elhatározó s minden erejét igénybe vevő lökettel érhet el nagyobb előnyöket.

Ha előbb jött volna ez a kegyetlen csapás, talán nem lenne olyan elviselhetetlen. De éppen most, mikor a gazda-ember már kirajzolta magának közeljövőjévé rózsás képet...

kélyke iparunkban, vergődő kereskedelmünkben?

Most lenne igazán szükség böles, önzetlen, erélyes és igazságos férfiakból álló kormányra, mely akarná is, tudná is enyhíteni a nemzet keserű fájdalmait.

Közéletünk.

Igazán furcsa háború az, a mely Spanyolország és Amerika között folyik.

Julius Caesar mondotta, hogy két dolog által lehet tartományokat megszerezni és megtartani, ugyint: katonák és pénz által.

Olyan nemzet, mely pénz felett nem rendelkezik, csakis egy gyors, elhatározó s minden erejét igénybe vevő lökettel érhet el nagyobb előnyöket.

Ha előbb jött volna ez a kegyetlen csapás, talán nem lenne olyan elviselhetetlen. De éppen most, mikor a gazda-ember már kirajzolta magának közeljövőjévé rózsás képet...

Ha előbb jött volna ez a kegyetlen csapás, talán nem lenne olyan elviselhetetlen. De éppen most, mikor a gazda-ember már kirajzolta magának közeljövőjévé rózsás képet...

öldösi öket mind egy szálig, a kik egyedül tartották fenn a spanyol kereskedelmet és ipart.

Hát még az a szerencsétlen II. Károly, a ki oly ügyefogyott, hogy még rágni se tud, s a szellemi táplálékot ép oly kevéssé tudja megemészteni mint a testét!

Mindezeknek vétké ma megnyilatkozik. Mindezeknek bünéért, neked kell meglakolnod szerencsétlen spanyol nemzet!

A kvóta-alap.

Az Egyetértés vasárnapi vezércikkében Kossuth Ferencz a kvótáról írván, megemlíkezik arról az alapról, melyet a kvóta kiszámítására én hoztam.

Elismeri róla — és ezt köszönettel veszem tudomásul — hogy alapnak „elméletileg minden képzhető alap közül a leghelyesebb” hozzászólás azonban — gyakorlati szempontból — „de hol vannak az adatok a termelés értékének kiszámítására — és ki tudná összehasonlítani a két állam termelői közt a nélkülözhetetlen szükségletre való fogyasztás mennyiségét?”

A kérdésnek erre az oldalára művem 48. és 49. lapján utaltam és pedig mint olyan dologra, melyre nézve eltérők lehetnek a vélemények.

Attérve az első, végtelenül fontosabb pontra: tökéletesen igaz van — a termelés megállapítására szükséges adatok hiányának. Felteszem azonban róla, hogy ezzel nem azt akarja mondani, hogy: meg se szerethető!

Mindenestre ez a nemes mondas érdekesen tárja fel a művészi siker perczeni intenzívitása időbeli tartalma közli viszonyt. Homerosz vak költője volt, a ki éltelmaradékokért költött.

(melyben valamely formában a nélkülözhetetlen szükségletekre való födözést és a háztulajdonosokra nézve a jókarbantartás költsége is benn van)

Nem ereszdem boncolgatásba, a részletek méltatásába; hanem csak futólag érintve azt, hogy ez az egy szó, hogy kules, ez az egyetlen kis szócska sokkal több elméleti nehézséget és több bonyodalmat, szóval: sokkal több bizonytalanságot rejt magában, mint a mennyi az én direkt mérsem egész végrehajtásával jár, egyszerűen csak szembeállítom vele azt az eljárást, melyet a részéről felállított alap elővezése esetén követni kellene s a mely a következő:

Minden termelőnél (csak termelőnél, tehát: gyárnál, üzletnél, a saját kezére dolgozó gazdánál, iparosnál és kereskedőnél) megállapítjuk a termelés bruttó-bevételét (épen úgy, a mint azt az adóra is kellene) és ebből levonjuk, nem (mint az adóalapról) az összes termelési költségeket, tehát a személyzeti, a napzámosoké, a műhely- és bolthelyiségre — bérre, fűtésre, világításra, tisztogatásra stb. vonatkozó kiadásokat, hanem csak és egyedül azoknak a tárgyaknak — alkotórészeknek, anyagoknak — az árát, melyeket a termeléshez felhasználunk, de nem maga gyártott, hanem másoltól vett és pedig tekintet nélkül még arra is, kikőlől-e ezek a tárgyak vagy hazaiak. Ezt minden termelőnél megtevé, megkapjuk a különbözetekek összegében az ország bruttó értéktelmeletét. Az ország tiszta termelését pedig megkapjuk, ha a bruttóból levonjuk a külföldnek fizetett kamatozatot és a külföldi tőkével alapított belföldi vállalatok tisztajövedelmét (esetleg a bruttó felet), illetőleg a külföldön elhelyezett belföldi részvények osztalékát, mert ez kimegy a külföldre, és csak a bruttó-bevételben maradó része esik a belföld javára.

E szerint nálam nemcsak a minden rendű és rangú köz- és magánbiztosítók, általában bármilyen szolgáltatásban levő egyén (még a termelő összes személyzete is, a napzámosokat is bele értve), nemcsak minden ügyvéd, mérnök, orvos, toképezés, magánzó, háztulajdonos, bankár vagy bank, vagy bármilyen nevezendő pénz és közvetítő intézet (az összes személyzettel) teljesen figyelmen kívül marad, — a kik az adókövetésnél mind feltehetően és a kiknek bevételei nagyobb részt abszolút meg sem állapíthatók — hanem nálam a kiadásoknak is csak egy része szerepel, és csak szem előtt levő tárgyakra — produktumokra — vonatkozó bevételek és az ezek produkciójánál felhasznált tárgyakra vonatkozó kiadások jönnek tekintetbe. Mert én azt mondom, hogy új értéket csak termelés hozhat létre, ebből kerül ki minden (fizetés, napzám, kamat, honorárium, takarékpénztári betét stb.). A pénz csak gazdát cserél; önmagától meg nem szaporodik. Ilyen nem csak kart, gépet stb. hozza mozgásba, teremt új értéket, produktum képeben; és azt, csupán csak ezt iratlam én össze.

Es most kérdem: van-e, a ki csak pillanatig is kétkelkedhetne a felett, hogy az az eljárásom — a termelés, a termelési érték, vagyis az ország gazdasági erejének direkt megmérése, tehát az összehasonlítás alap közvetlenül megállapítása — gyakorlatilag is összehasonlíthatatlan egyszerűbb, könnyebb, biztosabb valami, mint a helyesen végrehajtott adóösszeírás? — föltéve ha meg a rendszerem keretén belül lehető rövidítéseket is alkalmazunk, tudniillik az összesítéseket és a megengedhető elhanyagolásokat (melyek a kvótában talán csak eredménytelenül különbséget okoznak), melyekre rámutattam a művemben.

Igen, gyakorlatilag is, a végrehajtás szempontjából, a kivüle még képzhető elméletileg helyes alapok közt a legegyszerűbb s így a leghelyesebb az enyém; mert a megképzhető elméletileg helyes alapok úgy állnak többé-kevésbé az enyémhez, mint például ez: 1+2 (=3) áll ehhez: 1+2+3-3+4-4+5-5+6-6 (szintén=3); mert valamint itt az utóbbi egyenletet a tovább nem redu-

jes kielvésének vagy a halhatatlanság dicsőségének egymáshoz való mérése. Csak egy okos kiegyezés a kettő között, ez az, a mit idealizmusnak, nemcsak lelkek törekvésének lehet nevezni. Az életben legfőbb dolog az élet s a ki bele köszi, a halhatatlanságot nem igen mond le továbbévezéséről. Mintha Homerosz példája azt mondana: élet és halhatatlanság nem is törnek össze, a mit egy ember alkotott, nem számíthat örök életre.

Néhány koldus év nyomorát el lehet eszítani a dicsőség mámorától, de ha aztán kimarad a dicsőség, az élet vágya koldusbotot, latot egyaránt falhoz röpít. Mégis többet ér a halál előtt élni, mint az után. Szász Zoltán.

GABRIELLE HÁZASSÁGA.

— FRANCZIA REGÉNY. — 11

Ita: Daniel Lesueur. Egy reggel végre René úgy érezte, hogy már jóformán visszanyerte a régi egészségét. Előkerlte az egyenruháját, a melyet a házigrádát óvatosságból eldugva tartottak. Nem azért kérte, hogy magára öltse, mert hiszen valóságos örültséget követ el, ha a németekből megszálva tartott újdékon abban távozik a menedékhelyéről. Parasztnak öltözve szándékotot áthaladni a hegyeken és eljutni a francia sereghez.

Egy öreg elszázi asszony, a nagyanyó abban a családban, a mely René befogadta és megmentelte, szétterítette a fiatal gróf agyán a sötét-ködmányt s megmutatta a bal váll közelében a golyótepet lyukat; a tulsó oldalán az arany vállbíjtó félig megégett és csaknem le volt szakítva. René ezt a vállbíjtót magával kívánta vinni, valamint a kardja markolatát is, miután a pengéjét előbb összetörte.

Élet és halhatatlanság.

Egy Goethe-könyv megjelenése nagyon mindennapi dolog s így már csak az irodalomtörténeti szaktudósok érdeklődésére számíthat. A weimari Jupiter kultusza oly aradtalt teremtette a Goethere vonatkozó könyveket, melyek hol a nagy író fennmaradt moszócsoduláiról szólnak, hol újabb szerelmi viszonyokat ismertetnek, hogy legalább ötven éjre pihenni kell a betűtörő embernek, meg újra érdeklődni fog valami iránt, a minek weimari szaga van. Kérdés azonban ötven év múlva nem törtült-e bele Goethe is a muló nagyságok szürke sorai közé? Most ezt a kérdést idézi fel — bár egyáltalában föl nem veti — Eduard Rodmoss most megjelent Essay sur Goethe című munkája. Annak idején olvashatók voltak ezek az essayk a „Revue des 2 mondes”-ban s most végiglapozva megint csak az az impressió támad: ime ő is, a kiről a németek azt hirdették, hogy örökké friss marad, hogy Homeroszszal, Shakespeareal a legnagyobb szellemek triaszát fogja örökké alkotni, ő is múlni kezd, negtér társaihoz a feledés homályába. Ezek a társak a modern német irodalom másik öt ósajpa, a kik már végleg bevonultak az irodalomtörténeti muzeumba. Sa németek, a kik annyit büszkélkedtek Goethevel, egy a külföld előtt időről-időre megfurdandó tárgyatónak tartották, besorozhatják Wieland és Klopstock, Herder és Lessing és a fájdalom szintén idekerült — Schiller mellé.

Nincsen ebben semmi degradatívó. Ezek az emberek nagy írók voltak, csaknem halhatatlanok, oly értelemben, hogy mindig olvasni fogják, a mit írtak. Wieland erkölcsös műveinél a már csak az erkölcsstelenek unalmasabbak, Herder sohas volt halottabb mint ma, mikor a protestans szellemű olt sokan elfordulnak. Klopstockról pedig egy kortársnak kéne állítania, hogy valaha élvezhető volt, ma már annyira avult. Schiller sokáig tartotta magát. Hazafias morálja, a miért Nietzsche „Der Moraltrömpeler von Säckingen”-nek nevezte el, jó konzervatív szemek bizonyult a németység és szabaddi küzdelmei középete. Lassan-lassan azonban a felnőtt németek is megunták, rábizták aztán méltatását a német ifjura, a ki sokáig lelkesedett belőle, de végre mégis komplikál-

tabb élvezet után sóvárgott mint Toggenburg lovag hervadására. Igazán ma Schiller a lehető legfiatalabb olvasó község, a kis diákok élvezik csak. Érdekes módja az elavulásnak az egyre fiatalabb és fiatalabb generációk izlésére való apellálás. Lassan majd kizsurog Schiller ebből a szengere társaságból is, s akkor majd kizsurog a szakemberek birtokába kerül. Ez pedig maga a halál.

Goethe ma még nagyon olvassák. Fiatal emberek, különösen költők nem szeretik. Ismeretes, mit mondott Petőfi róla. Ez tehát jó jel. De az a hatvanhat év, mely halála óta eltelt, még nem elég próbája a halhatatlanságnak. Vajon igazán olyan örökjü a Faust, a mely már születésekor is hatványes volt? Szűri az idő a nagy emberek műveinek áradatját s minél tovább halad, annál finomabb lesz a rostája. A halhatatlanság mámorára, mely egyetlen vigasza sok nyomorgó zseninek, talán tiszta hazugság is. Mert kik az emberi szellem halhatatlan munkásai! Hány maradt meg közülök igazán halhatatlannak! Minél hátrább tekintünk, annál inkább ritkúl a számuk. Homerosz, Dante, Shakespeare, Molière, Goethe. Ez volna az öt legkimagaslóbb orom szépen elosztva a gondvilágosság által, nehogy a négy legnagyobb élő nemzet közt féltékenység támadjon.

Homerosz, a legidősebb, a legelső költő. Népe elenyészelt, de ő kimagaslik a mult romjai közül, ha nem is Ossian társaságában. Evezredes a halhatatlansága, tehát úgy látszik, igazán az lett. Vetszik vele a nagy William, a ki, immár negy-száz éve, hogy megírta az emberi lélek végtelen változatait. Ő, ki csak századok válszantak el, már frissebb, bár nem egy Voltair discipulus mondja ki róla szívesen, a mit a mester az Iliásról nem állított nyíltan hirdetni. S így tovább, minél fiatalabb a halhatatlanság, annál kevesebb irodalomtörténeti támogatásra szorul. Was glänzt, ist für den Augenblick geboren, das Achte bleibt der Nachwelt unverloren, szavalja a költő Faust előjátékában. A pillanat épen csak emberi idő-mérték s így a talmi ragyogás lehet néha kissé hossz-szárb tartalmu, talán ezredes is. Mert hány költő állítása szerint az örökké tengereiben az évezred egy per: csupán.

Mindenestre ez a nemes mondas érdekesen tárja fel a művészi siker perczeni intenzívitása időbeli tartalma közli viszonyt. Homerosz vak költője volt, a ki éltelmaradékokért költött.

Shakespeare, Molière nyomorgó színesek voltak. De helyzetük Hellasz nagy költőjéhez képest fényesnek mondható, ép kezük, lábuk nem hiányzott s legalább bizonyos, hogy éltek. Az a négy, háromszáz év, a mióta halhatatlannak: még egyáltalában nem teszi kétségelenné, hogy Hamlet és Misantropot ezer év múlva is olvasni fogják. Az életük nem szűz a dicsőségtől s így kevesebb esélyük van az örök életre.

Ma már tisztában vagyunk vele, hogy Goethe élete sokkal érdekesebb mint a művei. Több volt Gótheben a *l'art de vivre* mint a Prometheus lopta olyposi tűz. Ki is élvezte az életet, okosan, minden órának leszakasztva virágát, de nem akarta mindegyikről egész rózsaszedőt szedni. Hatvan évig élt józan diétával (a huszadik év előtt, szerinte, az ember még nem el) többet ér, mint tíz év alatt elfogyasztani az egész életere-készletét, mint az Alfred de Musset-k cselekedtek. Nem is vette az irodalmat túlságos komolyan, s így ment maradt a Byron-féle intellektuális göröcsököt, melyek később Manfred, Don Juan és Kain nyomán egész Európán végig vonaglottak. Megízeltte az államférfi sikereit, a nélkül, hogy a nagy politika izgalmaiba belevetette volna magát. Ritka konziliáns szellem létere nem tudott jó tragédiát írni s ezért fejtete be Faustot keresztény apotheozissal, miután két könyven át ránczálta a keresztény vallást. Mindent összevéve nagyon szép, dicsőséges és könnyű élet adatot meg, neki. Hatványes perspektívából azonban látszik, hogy ez a szép földi életét aligha fogja halhatatlanság követni. Minek is: tartozik neki a sors kártyájával, ha a halhatat-

lanságot egyáltalában kártyátlának lehet nevezni. Boldog, a kinek nincs szüksége erre a vigaszra. S végre e század nagyjainak, a tegnap és tegnapelőtt kiváló szellemeké némi reményük lehet az örökkévalóság Pantheonjába való bejutásához. A mi magyar halhatatlannak olyan fiatalok és olyan kevesen vannak — európai mértékkel mérve az ilyen kis népél ez természetesen — hogy minden találgatást és értékbécslet föl kell függeszteni. Ha az élet nyomora legjobb biztosító eszköz a halhatatlanság számára, bizonyára ők fognak legkönnyebben megküzdeni a feledéssel. De vajon meddig lesz még — a dilettánsok kis csoportja előtt — Byron, Lamartine, Musset, Heine, Viktor Hugó élvezhető? Byron hatása óriási volt, iskolát csinált. Ez gyanus: nagyon tetszett a kortársainak, a mi nem biztató jel az örök élet elnyerésére. Nem arról van szó, hogy a kortársak vagy az utókor elismerése nagyobb értékű, csak hogy külföldözó esztétikából fakadnak. Lamartine egyike a legavultabb poétáknak, pedig tét, idő és anyag senkint se őlt annyiszor végtelen dimenziókat, mint az ő számozott Harmoniában. Igaz, e mellett nagyon sokat adott az élet muló örömeire s egy keleti zarándokot alatt elköltött annyit, mint a persz sah európai körútján. Szóval szép élete volt s a halás utóm tönkjénjére nincs szüksége. S bárhogy a szivbe nyíllafon is, a Heine emlékezte felett is meg fog eszndülni a halálharang. A voltairista csalóanyag elveszté csodás varázsát, ha az atheista cinizmus unalmassá lesz. Pedig ez nincs nagyon messze. Musset szenvedélyes poezise is ma már csak a tízenyolcz éves álmodozók zenekészretűl jó.

Ez a lógó nyelvű líhégés a szerelem gyönyörűi után, untat mindenkit, a ki ezen a veszelésy korzakon túl van. S a többi nagyság meddig fog élni? Hugo Viktor s a század többi nagy francziája, csupa halhatatlan, regény-, színműró, poéta, művész vegyest. Csodálatosan okos nép a franczia. A halhatatlanság legjobb kritikája az ő akadémiai halhatatlan választó szókása. Halhatatlannak lenni csak akkor érdemes, ha arról még halálunk előtt biztosak vagyunk, sőt az se baj, ha az utókor megczáfolja a negyvenek életét.

Az igaz probléma nem is a muló sikerek tel-

Céd.

Eszen hirdetését rovatban minden más... TELEFON 6354.

KIS HIRDETESEK

Kis hirdetések... Breuer nővérek... Burger Vilmosné... Deutch Julia... Nemecsek A... Toldi Lajos

Látom már, hogy te szakítani akarsz velem... Eladó birtok... Ki akar... Üzleteladás... Eladó birtok

Vétel... Keresek... Alkalmazást keres... Ügyes... Alkalmazást keres... Szép világos szoba

Condenciós... Alkalmazást nyer... Lakás és bérlet... Különféle... Elhízátság... Pályázatok

Kávé... Fiuméből elvámolva és bérmentve házhoz szállítva... Stefánó Belák

Magyar üvegbiztosító-társaság... Tükös betegségeket... Dr. GARAI ANTAL

BAD GASTEIN... A leghatásosabb alpesi gyógyfürdő Európában...

Faeladás... Az esztergomi főkapitán irásbeli ajánlati verseny...

Dr. SPITZER-féle... areztuszitó kenőcs... borszeplítő szappan

Lubló-gyógyfürdő... Szépséges, vasuti állomás... Hölgyek tükára

A HASZONBÉRLETI JOG... MAI ÉRVÉNYÉBEN... Birói gyakorlatunk alapján

REITHOFFER R... Bécs, VI. Mariahilferstrasse 109.

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény... Az osztrák-magyar vasuti közlekedés...

SZERKESZT... BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA... TELEFON 6354

Köztársaság... Francziáország... talanul az ődik... másik oldalára...

Magyar üvegbiztosító-társaság... Budapest, Váci-körút 31.

Tükös betegségeket... Dr. GARAI ANTAL... orvos, sebész, szemész, bőrgyógyász

KOSSUTH LAJOS ÉLETE ÉS MŰKÖDÉSE... Irta: GRACZA GYÖRGY.

Legnagyobb nyelvezdrét, 230 lap, 39 képpel... Ára 1 frt 20 kr.

A Habsburg... Magyarországi mai... ságtelenül I. Rudolf...

Magyarországi mai... ságtelenül I. Rudolf... Haabsburg-ház világtól...

Magyarországi mai... ságtelenül I. Rudolf... Haabsburg-ház világtól...

Magyarországi mai... ságtelenül I. Rudolf... Haabsburg-ház világtól...